

עמ"מ ת' 2025/14
עמ"מ ס' 2104/14

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני המשנה לנשיא: סא"ל צבי לקח

בעניין:

יעקוב עבד אל לטיף מוחמד אסתיתיה, ת"ז XXXXXXX (רח' אלכפיר/שכם) - המערער בעמ"מ
2104/14 (באמצעות ב"כ עו"ד ג'מיל חטיב)

נגד

התביעה הצבאית - המשיבה בעמ"מ 2104/14

(באמצעות ב"כ סרן מיכאל רבר)

ובעניין:

התביעה הצבאית - המערערת בעמ"מ 2025/14 (באמצעות ב"כ סרן מיכאל רבר)

נגד

יעקוב עבד אל לטיף מוחמד אסתיתיה, ת"ז 850546821 (רח' אלכפיר/שכם) - המשיב בעמ"מ
2025/14
(באמצעות ב"כ עו"ד ג'מיל חטיב)

ערעור וערעור שכנגד על החלטת ביהמ"ש הצבאי בעופר (בפני כב' השופט סא"ל אייל נוך)

בתיק מס' 1426/14 מיום 30/06/14

(ערעור התביעה התקבל,

ערעור הסנגוריה נדחה)

תאריך הישיבה: 09 ביולי 2014, י"א בתמוז התשע"ד.

החלטה

המשיב בעמ"מ 2025/14 והמערער בעמ"מ 2104/14 (להלן – המשיב) נעצר במעצר מנהלי למשך שלושה חודשים. בית משפט קמא אשר דן בעניינו, קבע כי המידע המודיעיני מלמד על הצורך במעצרו, אולם הורה על קיצורו של הצו, מכיוון שהגיע למסקנה כי קיימת חלופה פלילית למעצר המנהלי.

בערעור התביעה נטען כי בית משפט קמא שגה עת הורה על קיצור צו המעצר. נטען כי מסקנתו של בית המשפט באשר למסוכנות הנשקפת מהמשיב מוסכמת על התביעה, אולם ניתוחו את חומר הראיות הינה שגויה, ומכאן כי אין מנוס אלא לעשות שימוש במעצר המנהלי.

סניגורו של המשיב טען מנגד כי המדובר במעצר שגוי. הסניגור הביע תמיהה על כך שרק בעת האחרונה הצטבר מידע שהצדיק את מעצרו של המשיב, בעוד שבשנים האחרונות לא מצאו, משום מה, עילה כזו. הסניגור טען כי אם הפעילות שיוחסה למשיב הצדיקה את הריסון של המפקד הצבאי לפני גל המעצרים הנוכחי, הרי שזה מלמד כי אין המדובר במעשים העוברים את הסף של המעצר המנהלי גם בהתחשב במצב הנוכחי.

דין והכרעה

עיון במידע החסוי בעניינו של המשיב מלמד כי הוא עירב עצמו בפעילות במסגרת ארגון החמאס. פעילותו הינה אמנם במישור הארגוני ואולם ארגוני הטרור תלויים בתשתית הארגונית הענפה על מנת לקדם את פעילותן הצבאית. כשמדובר בארגון טרור, הפעילות הארגונית הינה הבסיס המזין את הפעילות הצבאית ועל כן היא כשלעצמה מסוכנת.

לפיכך, אני סבור כי בית משפט קמא הגיע למסקנה נכונה כי התשתית המודיעינית מבססת היטב את הצורך במעצרו המנהלי של המשיב. כאן המקום לומר כי לא מצאתי כל פסול בעיתוי מעצרו של המשיב. להערכתי, המידע בעניינו היה מביא למעצרו, במוקדם או במאוחר. בעיתוי המעצר הנוכחי, המושפע בין היתר מהאירועים החמורים שפקדו אותנו בעת האחרונה, אין כל פסול, והוא אף מתבקש, שכן כאמור, המשיב הינו פעיל חמאס, והצורך לפגוע בתשתיות ארגון זה בעת הזו הינו גדול יותר מבימים "רגילים".

לפיכך, אין מנוס מדחיית ערעור ההגנה על עצם המעצר.

לעומת זאת, מצאתי טעם רב בערעור התביעה, שכן בית משפט קמא טעה כאשר הורה על קיצור צו המעצר המנהלי. טעותו של בית משפט קמא נוגעת לשאלת קיומה של חלופה פלילית. אבהיר את כוונתי.

עניין לנו בשלוש הפללות המתייחסות למשיב. שתיים מהן עוסקות בפעילות שהתרחשה בשנים 2004-2005, היינו לפני כעשור. השלישית מתייחסת לנוכחות של המשיב בתהלוכה בשנת 2012.

גם אם נניח שאין קושי לייחס למשיב כתב אישום בגין עבירות אלה, אין בעצם קיומו של הליך פלילי, כדי להוות חלופה למעצר המנהלי. "חלופה פלילית" אינה מושג טכני. אין די בכך שיינקט הליך פלילי. יש לזכור כי התכלית של המעצר המנהלי הינה מניעתית, ונועדה להרחיק אדם

מהשטח על מנת למנוע מסוכנות. הליך פלילי, כשלעצמו, אינו מביא בהכרח למימוש מטרות אלה. חלופה פלילית למעצר מנהלי משמעה הליך פלילי שבצידו מעצר או מאסר לתקופה הרלוונטית. הליך פלילי שאין בצידו מעצר או מאסר, אינו מהווה חלופה למעצר המנהלי.

במקרה זה, בית משפט קמא לא נתן דעתו לשאלה האם בעבירות לגביהן יש ראיות גלויות, די כדי להצדיק מעצר עד תום ההליכים, אלא הסתפק בקביעה כי ניתן להגיש כתב אישום. בכך נעוצה שגיאתו.

כל המצוי בדין הפלילי באזור יבוא לכלל מסקנה כי העבירות לגביהן ישנן ראיות בעניינו של המשיב לא יבססו את מעצרו עד תום ההליכים, לנוכח מהותן ומועד ביצוען. משכך, אין בהגשת כתב אישום בגין עבירות אלה, כדי להוות חלופה פלילית למעצר המנהלי.

אשר על כן, ומכיוון שקיימת תשתית המצדיקה את מעצרו של המשיב, אני מקבל את ערעור התביעה, ומורה על אישור צו המעצר המנהלי למלוא התקופה הנקובה בו.

ניתנה היום, 09 ביולי 2014, י"א בתמוז התשע"ד, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

המשנה לנשיא

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

צבי לקח 2104/14-54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה